EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli, 27.5.2011
KOM(2011) 297 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

Správa o implementácii a revízii smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/42/ES z 21. apríla 2004 o obmedzení emisií prchavých organických zlúčenín unikajúcich pri používaní organických rozpúšťadiel v určitých farbách a lakoch a vo výrobkoch na povrchovú úpravu vozidiel a o zmene a doplnení smernice 1999/13/ES

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

Správa o implementácii a revízii smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/42/ES z 21. apríla 2004 o obmedzení emisií prchavých organických zlúčenín unikajúcich pri používaní organických rozpúšťadiel v určitých farbách a lakoch a vo výrobkoch na povrchovú úpravu vozidiel a o zmene a doplnení smernice 1999/13/ES

1. ÚVOD

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/42/ES o obmedzení emisií prchavých organických zlúčenín unikajúcich pri používaní organických rozpúšťadiel v určitých farbách a lakoch a vo výrobkoch na povrchovú úpravu vozidiel a o zmene a doplnení smernice 1999/13/ES (ďalej len „smernica o farbách“) bola prijatá 21. apríla 2004.

Cieľom smernice o farbách je obmedziť emisie prchavých organických zlúčenín (ďalej len „POZ“) unikajúcich pri používaní organických rozpúšťadiel v určitých farbách a lakoch a vo výrobkoch na povrchovú úpravu vozidiel[1] tak, aby sa predišlo znečisteniu ovzdušia prízemným ozónom, na ktorého vytváraní sa POZ podieľajú, alebo aby sa toto znečistenie zmenšilo. Zameriava sa na doplnenie opatrení, ktoré sa majú prijať na vnútroštátnej úrovni s cieľom zabezpečiť dodržiavanie emisných stropov pre POZ stanovených v smernici 2001/81/ES o národných emisných stropoch pre určité látky znečisťujúce ovzdušie (ďalej len „smernica o NES“).

Výrobky, na ktoré sa vzťahuje smernica o farbách, sú farby a laky, ktoré sa nanášajú na budovy, ich armatúry a príslušenstvo, ako aj súvisiace konštrukcie na dekoratívne, funkčné a ochranné účely, ako aj výrobky na povrchovú úpravu vozidiel.

V smernici o farbách sa preto vyžaduje, aby obsah POZ výrobkov v jej rozsahu pôsobnosti, ktoré sa uvedú na trh po 1. januári 2007, nepresahoval maximálne limitné hodnoty stanovené v jej prílohe II. V druhej etape od 1. januára 2010 sa na farby a laky uplatňujú prísnejšie limitné hodnoty POZ.

V článku 14 smernice o farbách sa vyžaduje, aby členské štáty transponovali smernicu do svojich právnych predpisov najneskôr do 30. októbra 2005. Prehľad o stave, v akom sa transpozícia smernice nachádza, sa uvádza v oddiele 2 tejto správy.

V článkoch 6 a 7 smernice o farbách sa vyžaduje, aby členské štáty vypracovali monitorovací program na účely overovania súladu a aby Komisii pravidelne podávali správy o výsledkoch tohto monitorovacieho programu. Na základe uvedených

[1] „výrobky na povrchovú úpravu vozidiel“ sú vymedzené ako výrobky vymenované v podkategóriach uvedených v prílohe II (B) k smernici o farbách. Používajú sa na nanášanie náteru na cestné vozidlá, ako sú definované v smernici 70/156/EHS, alebo ich častí, ktoré sa vykonáva ako súčasť opravy, konzervácie alebo dekorácie vozidla mimo výrobných zariadení.

informácií sa posúdil postup implementácie v členských štátoch a prehľad hlavných zistení sa uvádza v oddiele 3 tejto správy.

Článok 9 smernice o farbách obsahuje výzvu Komisii, aby Európskemu parlamentu a Rade predložila správu, v ktorej preskúma:

- potenciál pre znižovanie obsahu VOC vo výrobkoch mimo pôsobnosti smernice o farbách, vrátane aerosólov pre farby a laky;

- možné ďalšie zníženie limitných hodnôt obsahu VOC vo výrobkoch na povrchovú úpravu vozidiel; a

- každý nový prvok týkajúci sa sociálno-ekonomického vplyvu uplatňovania limitných hodnôt stanovených v prílohe II k smernici o farbách, ktoré sa uplatňujú od 1. januára 2010 (etapa II).

Výsledok tejto analýzy je zhrnutý v oddiele 4 tejto správy.

2. TRANSPOZÍCIA

Lehota pre transpozíciu smernice o farbách do právneho poriadku SR uplynula 30. októbra 2005. Kým len málo členských štátov dodržalo danú lehotu, všetky členské štáty dokončili transpozíciu pre celé vnútroštátne územie krátko po uvedenom dátume.

Komisia nezistila významné prípady nesúladu právnych predpisov členských štátov, ktorými sa transponuje uvedená smernica.

3. IMPLEMENTÁCIA

3.1. Úvod

V článku 7 smernice o farbách sa vyžaduje, aby členské štáty podávali správy o výsledkoch monitorovacieho programu na preukázanie súladu s danou smernicou. Takisto sa v ňom vyžaduje, aby členské štáty podávali správy o kategóriách a množstvách výrobkov, na ktoré bola udelená licencia podľa článku 3 ods. 3 danej smernice. Prvá správa vzťahujúca sa na rok 2007 sa mala Komisii predložiť do 30. júna 2008. Na tento účel sa vypracoval spoločný formát, ktorý Komisia prijala[2].

Správy predložilo 26 členských štátov a sú k dispozícii na webovej stránke EUROPA[3].

3.2. Monitorovacie programy a inšpekcie členských štátov (2007)

Z celkového posúdenia správ predložených členskými štátmi vyplynulo, že napriek neúplnosti informácií spôsobenej tým, že od nadobudnutia účinnosti smernice

[2] Rozhodnutie Komisie 2007/205/ES z 22. marca 2007 (Ú. v. EÚ L 91, 31.3.2007, s. 48).

[3] http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_ms_reporting.htm

uplynul len obmedzený čas, sa dali získať určité užitočné informácie o postupoch monitorovania v niektorých členských štátoch.

Administratívna štruktúra príslušných orgánov zodpovedných za zabezpečenie implementácie smernice o farbách sa v jednotlivých členských štátoch výrazne líši . Niektoré členské štáty sústredili právomoci do jedného vnútroštátneho subjektu, zatiaľ čo iné pridelili právomoci v oblasti koordinovania, monitorovania a porušovania právnych predpisov trom samostatným vnútroštátnym subjektom, a ďalšie členské štáty zase majú celoštátne subjekty s právomocami v oblasti koordinovania a regionálne úrady zodpovedné za oblasti monitorovania a porušovania právnych predpisov. V prípadoch, keď pôsobia viaceré orgány, členské štáty zvyčajne jasne rozlišujú ich jednotlivé právomoci alebo zabezpečujú koordinovaný prístup.

Počet inšpekcií výrobcov, dovozcov, veľkoobchodníkov, maloobchodníkov, a prevádzkovateľov v roku 2007 uvedený v správach sa pohyboval v rozmedzí od 0 do 540, pričom väčšina členských štátov uviedla od 10 do 100 kontrol na mieste. Nevyplýva však z toho údaj o tom, akého podielu na trhu sa to týka. Konkrétne opatrenia prijaté v súvislosti s inšpekciami sa medzi jednotlivými členskými štátmi výrazne líšia. Informácie o počte kontrol na mieste týkajúcich sa dodržiavania limitných hodnôt POZ a kontrol na mieste týkajúcich sa overenia dodržiavania požiadaviek na označovanie neboli dostupné.

Počas inšpekcií sa zistili viaceré prípady nedodržiavania právnych predpisov. Počet prekročení limitných hodnôt POZ bol vo všeobecnosti nižší než 5 % prípadov, zatiaľ čo k nedodržaniu požiadaviek týkajúcich sa označovania dochádzalo častejšie, a to často približne v 20 % prípadov.

Pokiaľ ide o uplatňovanie článku 3 ods. 3 smernice o farbách, len jeden členský štát v správe uviedol, že sa udelili individuálne licencie na predaj a nákup výrobkov, ktoré sa použijú na obnovu a údržbu budov a historických vozidiel (veteránov) s osobitnou historickou a kultúrnou hodnotou, ktoré však nespĺňajú limitné hodnoty na obsah POZ. Všetky ostatné členské štáty buď v správach uviedli, že nezvažujú možnosť udeliť tento typ licencií, alebo že v roku 2007 nedostali žiadosť o udelenie takýchto licencií.

Viaceré členské štáty poskytli pripomienky týkajúce sa ťažkostí so zavádzaním smernice o farbách. K hlavným problémom, ktoré uviedli, patria nedostatočné administratívne zdroje na monitorovanie a nedostatočný počet (akreditovaných) analytických laboratórií. Najčastejšie uvádzané problémy s výkladom súviseli s rozsahom pôsobnosti smernice (definíciami), zatriedením výrobkov do konkrétnych podkategórií a súčinnosťou so smernicou 1999/13/ES[4] (ďalej len „smernica o emisiách POZ z rozpúšťadiel“), ako sa vysvetľuje v oddiely 3.3.

3.3. Súčinnosť so smernicou o emisiách POZ z rozpúšťadiel

Viaceré členské štáty vo svojich správach uviedli ťažkosti vyplývajúce z prekrývania rozsahov pôsobnosti smernice o farbách a smernice o emisiách POZ z rozpúšťadiel.

[4] Ú. v. ES L 85, 29.3.1999, s. 1.

V súlade s článkom 3 ods. 2 smernice o farbách členské štáty môžu udeliť výnimku z dodržiavania limitných hodnôt POZ pre výrobky, ktoré sa predávajú výhradne na použitie pri činnosti, na ktorú sa vzťahuje smernica o emisiách POZ z rozpúšťadiel a ktorá sa vykonáva v registrovanom alebo schválenom zariadení podľa článkov 3 a 4 uvedenej smernice. V dôsledku toho sa môžu na farby a laky rovnakej kategórie výrobkov (napr. pre činnosti nanášania náterov na drevo) vzťahovať odlišné požiadavky na POZ v závislosti od ich použitia. V smernici o farbách sa neobmedzuje obsah POZ tých farieb, ktoré sa používajú výhradne pri činnostiach v zariadeniach, ktoré sú v súlade so smernicou o emisiách POZ z rozpúšťadiel, pričom obdobné farby, ktoré sa používajú mimo uvedených zariadení, musia dodržiavať limitné hodnoty POZ stanovené v smernici o farbách.

Monitorovanie konečného použitia výrobkov s udelenou výnimkou a zabezpečovanie toho, aby sa tieto farby používali len vo vyhovujúcich zriadeniach, je pre príslušné orgány náročné. Presadzovanie je ešte zložitejšie v prípade, keď sa v jednom zariadení uskutočňujú rôzne činnosti, pričom na niektoré z nich sa smernica o emisiách POZ z rozpúšťadiel vzťahuje a na iné nie.

Zo správ o implementácii sa dal zistiť istý počet postupov zameraných na správne uplatňovanie článku 3 ods. 2 smernice o farbách, aj s odlišnosťami medzi členských štátmi. Patrili k nim požiadavky na označovanie výrobkov, ktoré nespĺňajú podmienky, povinnosť nákupcu preukázať, že dané výrobky sa budú používať výhradne v zariadeniach, na ktoré sa vzťahuje smernica o emisiách POZ z rozpúšťadiel, a požiadavka viesť zoznam zákazníkov, ktorí nakupujú výrobky, ktoré nespĺňajú podmienky.

3.4. Podpora Komisie v súvislosti s implementáciou

Komisia spolupracuje so zástupcami členských štátov vo výbore uvedenom v článku 12 smernice o farbách na objasnení otázok týkajúcich sa výkladu a implementácie danej smernice. V tomto ohľade sa zistili niektoré prvky, ktoré si vyžadujú ďalšie objasnenie, najmä určité vymedzenia pojmov, rozsah jednotlivých podkategórií farieb a lakov, požiadavky na označovanie v článku 4 a zatriedenie určitých výrobkov na povrchovú úpravu vozidiel. Niektoré z nich sa už ozrejmili prostredníctvom usmernení Komisie[5], na ostatné sa prihliadalo pri revízii smernice a budú sa nimi zaoberať neskoršie usmernenia.

Okrem toho sa v smernici Komisie 2010/79/EÚ z 19. novembra 2010[6] zaviedli dodatočné normy týkajúce sa analytických metód na stanovenie súladu s obmedzeniami maximálneho povoleného obsahu prchavých organických zlúčenín, ktoré umožnia kontrolu dodržiavania požiadaviek efektívnejším spôsobom z hľadiska nákladov.

3.5. Závery týkajúce sa implementácie

V čase zhromažďovania údajov pre túto správu (za rok 2007) bola v členských štátoch implementácia smernice o farbách len v počiatočnom štádiu, keďže limitné hodnoty pre POZ podľa prílohy I sa uplatňujú iba od 1. januára 2007. Článkom 3 sa

[5] http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_faq.htm

[6] Ú. v. EÚ L 304, 20.11.2010, s. 18.

navyše udelilo ročné prechodné obdobie umožňujúce, aby sa uvádzali na trh výrobky, ktoré nespĺňajú požiadavky, vyrobené pred 1. januárom 2007.

Z doteraz poskytnutých informácií na základe článku 7 vyplýva, že mnohé členské štáty zriadili programy na monitorovanie súladu výrobkov uvedených na trh. Komisia má však signály, že v roku 2007 boli viaceré členské štáty pozadu s vypracovávaním svojich inšpekčných programov. Pri zabezpečovaní dodržiavania smernicou stanovených limitných hodnôt POZ a požiadaviek na označovanie je osobitne dôležité primerané monitorovanie výrobcov a dovozcov. Je preto potrebné zlepšiť monitorovacie programy a postupy a členské štáty by nemali váhať navzájom si odovzdávať skúsenosti a učiť sa z existujúcich najlepších postupov.

Očakáva sa, že druhé správy členských štátov o implementácii na základe článku 7 za rok 2010, ktoré sa majú predložiť do 30. júna 2011, umožnia dôkladnejšie zhodnotenie toho, ako členské štáty dodržiavajú podmienky smernice týkajúce sa monitorovania.

4. REVÍZIA SMERNICE

4.1. Úvod

4.1.1. Ustanovenie o revízii

Článok 9 smernice o farbách obsahuje výzvu na revíziu smernice s cieľom určiť prípadné ďalšie možnosti zníženia limitných hodnôt POZ. Majú sa posúdiť zmeny a doplnenia, ktoré sa týkajú rozšírenia jej rozsahu pôsobnosti na ďalšie výrobky a zavedenia prísnejších limitných hodnôt POZ pre výrobky na povrchovú úpravu vozidiel. Okrem toho sa v článku 9 ustanovuje preskúmanie každého nového sociálno-ekonomického vplyvu vyplývajúceho z implementácie smernice, ktorý sa nezistil pri vypracovávaní smernice.

Komisia uzavrela zmluvu s externým konzultantom na pomoc pri tejto revízii. Štúdia, ktorá prebiehala v rokoch 2008 a 2009, sa týkala všetkých hlavných zainteresovaných strán. Zamerala sa na celú škálu možností rozšírenia rozsahu pôsobnosti smernice o farbách a ďalšieho zníženia POZ. Pre rad výrobkov, ktoré sa určili na prípadné zaradenie do pôsobnosti smernice, sa posudzovali výhody a náklady tohto zaradenia[7].

4.1.2. Tematická stratégia o znečistení ovzdušia a smernica o NES

Implementáciu a revíziu smernice o farbách treba vnímať v rámci implementácie politík Únie týkajúcich sa znečistenia ovzdušia, a najmä Tematickej stratégie Komisie z roku 2005 o znečistení ovzdušia (ďalej len „tematická stratégia“)[8] a smernice o NES. Jedným z hlavných cieľov uvedených nástrojov je zníženie koncentrácií prízemného ozónu v záujme ochrany zdravia ľudí a ekosystémov.

---

7 Záverečná správa štúdie je k dispozícii na adrese: http://circa.europa.eu/Public/irc/env/paints_directive/library?l=/review_2008_2009/contract

8 Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu - Tematická stratégia o znečistení ovzdušia, [KOM (2005) 446 v konečnom znení], 21.9.2005.

Prízemný ozón a iné fotochemické oxidanty vznikajú z reakcie POZ, oxidov dusíka a oxidu uhoľnatého pri slnečnom žiarení.

V tematickej stratégii sa stanovili prechodné ciele na rok 2020, pričom sa zohľadnili náklady na opatrenia a výhody, ktoré sú s nimi spojené. Tieto ciele sú vyjadrené v podobe „pokroku, ktorý sa má dosiahnuť“ v porovnaní so stavom v roku 2000. Pokiaľ ide o prízemný ozón, cieľom je znížiť počet prípadov predčasných úmrtí o 10 % a zmenšiť o 15 % rozlohu lesných ekosystémov, v ktorých koncentrácia ozónu presahuje kritické hladiny. V tematickej stratégii sa uvádzalo, že dosiahnutie týchto cieľov by si vyžadovalo, aby emisie POZ v roku 2020 (v EÚ-25) boli o 51 % nižšie ako úrovne v roku 2000. Predpokladá sa, že súčasné právne predpisy o emisiách POZ vrátane smernice o farbách, výrazne prispejú k dosiahnutiu celkových cieľov týkajúcich sa zníženia emisií POZ. V najnovšom hodnotení pre celú EÚ[9] sa uvádza, že súčasné právne predpisy by umožnili znížiť do roku 2020 takmer o polovicu celkové emisie z roku 2000, čím by sa dosiahlo tesné priblíženie k dosiahnutiu cieľa stanoveného v tematickej stratégii o ovzduší.

Zdá sa, že niekoľko členských štátov môže mať problémy s dosiahnutím svojho stropu pre POZ v roku 2010, ktorý sa požaduje na základe smernice o NES. Členské štáty však musia podať správu o emisiách až za dva uplynulé roky a konečné emisné inventúry za rok 2010 zatiaľ nie sú k dispozícii.

4.1.3. Emisie POZ z používania výrobkov, na ktoré sa vzťahuje smernica o farbách

Členské štáty sú podľa článkov 7 a 8 smernice o NES povinné každý rok predložiť správu o ich národných emisných inventúrach emisných projekciách na rok 2010 pre znečisťujúce látky, na ktoré sa vzťahuje daná smernica. Z týchto správ vyplýva, že emisie POZ za rok 2008 z používania náterov za EÚ-27 predstavovali 1 379 kiloton (kt), čo je asi 16,6 % celkových oznámených emisií POZ. Hoci tieto správy obsahujú rozčlenené údaje o emisiách[10], použitá klasifikácia vykonávaných činností neumožňuje stanoviť presné číselné údaje o emisiách POZ z používania výrobkov, na ktoré sa vzťahuje smernica o farbách.

Odhady týchto emisií a ich budúceho vývoja vychádzali z údajov o výrobe a prognóz, ktoré poskytlo príslušné priemyselné združenie[11]. Úhrn emisií POZ za rok 2006 vyplývajúcich z používania dekoračných farieb, na ktoré sa vzťahuje daná smernica, bol podľa uvedených údajov okolo 410 kt. Predpokladá sa, že emisie poklesnú na 373 kt v roku 2010, lebo nadobudnú účinnosť prísnejšie limitné hodnoty. Predpokladá sa však ich opätovné zvýšenie na 470 kt v roku 2020, najmä z dôvodu narastajúcej spotreby. V prípade výrobkov na povrchovú úpravu vozidiel sa emisie odhadovali na 56 kt v roku 2007 a podľa predpokladov by mali v roku 2020 narásť na 62 kt.

---

9 Správa o výsledku analýzy scenára NES č. 7, http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/pdf/nec7.pdf

10 Pokiaľ ide o farby, v správach sa rozlišuje medzi „Dekoračnými nátermi“ (kategória 3.A.1), „Priemyselnými nátermi“ (3.A.2) a „Ostatnými nátermi“ (3.A.3).

11 Európska rada výrobcov a dovozcov farieb, tlačiarenských farieb a umeleckých farieb (CEPE).

4.2. Možnosti rozšírenia rozsahu pôsobnosti

V rámci revízie sa posúdili environmentálne, hospodárske a sociálne vplyvy sedemnástich možností prípadného rozšírenia rozsahu pôsobnosti smernice o farbách. Súčasťou tohto postupu boli podrobnejšie konzultácie so zainteresovanými stranami a členskými štátmi.

Jedným z posudzovaných výrobkov boli aerosóly pre farby a laky, ktoré sa výslovne uvádzajú v článku 9 danej smernice. Ukázalo sa, že možnosť zahrnúť uvedené farby do rozsahu pôsobnosti smernice má len veľmi malý potenciál znížiť POZ (26 kt/rok v prípade úplného nahradenia). Okrem toho do tejto skupiny výrobkov patrí široká škála druhov výrobkov používaných na rôzne účely, čím by sa sťažilo stanovenie primeraných limitných hodnôt POZ a skomplikovalo ich monitorovanie. Zavedenie limitných hodnôt obsahu POZ v uvedených výrobkoch do danej smernice by si vyžadovalo prechod na iné náterové systémy, existujúce alternatívy však môžu viesť k strate funkčných vlastností výrobku. Postupné vyradenie aerosólov pre farby a laky z výroby sa preto považovalo za nevhodné.

Očakávalo sa, že medzi ďalšími zvažovanými možnosťami bude mať najvyšší vplyv na zníženie emisií POZ (126 kt/rok) zavedenie limitnej hodnoty VOC (10 %) pre deodoranty a antiperspiranty. Toto opatrenie sa však neodporučilo, pretože jeho dôsledkom by bol de facto zákaz používania aerosólových a pumpičkových sprejových systémov, a zdá sa, že spotrebitelia prijímajú existujúce alternatívy len v obmedzenom rozsahu. Pred ďalším zvažovaním tejto možnosti je preto potrebný ďalší výskum, ktorým by sa umožnil vývoj alternatívnych sprejových systémov pre deodoranty.

Podľa odhadov nezníži žiadna zo zostávajúcich možností emisie POZ o viac než 40 kt/rok. Najmä v prípade výrobkov nespadajúcich do kategórie náterov nie sú dostupné dostatočné znalosti o predpokladanom vývoji trhu a správaní spotrebiteľov, ktoré by umožnili ucelene posúdiť možné účinky ich začlenenia do rozsahu pôsobnosti danej smernice.

4.3. Prísnejšie limitné hodnoty POZ pre výrobky na povrchovú úpravu vozidiel

V prílohe II časti B k smernici o farbách sa ustanovuje maximálny obsah POZ vo výrobkoch na povrchovú úpravu vozidiel. Posúdila sa uskutočniteľnosť a vplyv sprísnenia limitných hodnôt POZ pre všetky jednotlivé podkategórie výrobkov na povrchovú úpravu vozidiel. Celkový záver tohto posúdenia preukázal, že by nebolo vhodné navrhnúť prísnejšie limitné hodnoty POZ pre tieto nátery:

– zistilo sa, že pre väčšinu podkategórií nie je uskutočniteľné znížiť limitné hodnoty, či už preto, že sa neočakáva, že v blízkej budúcnosti budú na trhu dostupné výrobky s nižším obsahom POZ, alebo z dôvodu nedostatku vhodných testovacích metód,

– odhadlo sa, že možnosti optimalizácie súčasných požiadaviek v prípade povrchových náterov a špeciálnych povrchových úprav zabezpečia zníženie emisií POZ len o 3,5 kt/rok, pričom môžu zvýšiť administratívnu záťaž z dôvodu zložitejšieho monitorovania.

4.4. Sociálny a ekonomický vplyv limitných hodnôt etapy II

Revízia sa zaoberala aj možným novým sociálnym a ekonomickým vplyvom, ktorý sa nepredpokladal alebo neposudzoval pri príprave smernice (v rokoch 1999 až 2002).

Jediný významný zistený vplyv súvisel s nákladmi na (nové) označovanie výrobkov patriacich do rozsahu pôsobnosti smernice. Táto otázka sa považovala za dôležitú aj v súvislosti s možným rozšírením rozsahu pôsobnosti. Priemyselné združenie odhadlo celkové náklady na označovanie približne na 600 miliónov EUR. Výška dodatočných nákladov na sťahovanie a likvidáciu výrobkov, ktoré nespĺňajú podmienky, sa odhadla na 141 miliónov EUR. Tieto náklady by sa pravdepodobne dali znížiť predĺžením prechodného obdobia, počas ktorého by zostal povolený predaj výrobkov, ktoré nespĺňajú podmienky (napr. dva roky namiesto jedného roka).

5. ZÁVER A VÝHĽADY

Na základe predbežných informácií od členských štátov o implementácii smernice v prvých rokoch po jej transpozícii je zrejmé, že sa zriadili kontrolné systémy na zabezpečenie súladu. Niekoľko členských štátov však len s ťažkosťami zriadilo svoje systémy načas, a preto skôr, ako bude možné vypracovať definitívne závery o podrobných účinkoch na emisie POZ, je nutné zdokonaliť súčasné monitorovacie programy a postupy prostredníctvom vzájomnej výmeny skúseností a najlepších postupov. Ďalšie informácie o týchto aspektoch sa zhromažďujú od členských štátov z druhých správ o vnútroštátnej implementácii. Z týchto informácií bude vychádzať druhá správa Komisie o implementácii smernice.

V súlade s požiadavkou na základe ustanovenia o revízii smernice sa vykonalo posúdenie opatrení, ktoré by mohli potenciálne viesť k ďalšiemu znižovaniu emisií POZ, a to rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice a sprísnenie jej limitných hodnôt POZ pre výrobky na povrchovú úpravu vozidiel. Dokonca aj reguláciou veľmi širokej škály rôznych výrobkov by sa však mohlo dosiahnuť len mierne potenciálne zníženie emisií a prinieslo by to značné problémy pri implementácii, ako aj vyššiu administratívnu záťaž a náklady. Závažné obavy sa konkrétne týkajú neistého vplyvu na správanie spotrebiteľov a pravdepodobného zvýšenia administratívnej záťaže v dôsledku regulácie výrobkov, ktoré nepatria do kategórie náterov. Podľa posledných výsledkov na základe modelu integrovaného hodnotenia sa navyše zdá, že posilnenie existujúcich opatrení na zníženie emisií POZ nie je na dosiahnutie priebežných cieľov tematickej stratégie nevyhnutné. V nasledujúcich rokoch to bude predmetom ďalšieho posudzovania ako súčasť prebiehajúcej činnosti súvisiacej s preskúmaním tematickej stratégie. Zmena a doplnenie rozsahu pôsobnosti alebo limitných hodnôt smernice o farbách teda nie sú v tejto etape odôvodnené.